

प्रयत्नोच्चार्यतया ओजस्विता । उदारता विकटत्वलक्षणा ।
विकटत्वञ्च पदानां नृत्यत्प्रायत्वं । यथा ।

“स्वचरणविनिविष्टैर्नूपुरैर्नर्तकीनां

झणितिरणितमासीत्तत्र चित्रं कलञ्च” ।

अत्र च तन्मतानुसारेण रसानुसन्धानमन्तरेणैव शब्दप्रौढो-
क्तिमात्रेणैजः । प्रसाद ओजोमिश्रितशैथिल्यात्मा । यथा ।

“यो यः शस्तं विभर्त्ति स्वभुजगुरुमदः पाण्डवीनां चमूनां
यो यः पञ्चालगोत्रे शिशुरधिकवया गर्भशय्यां गतो वा ।
यो यस्तत्कर्त्तृमाची चरति मयि रणे यश्च यश्च प्रतीपः
क्रोधान्धस्तस्य तस्य स्वयमिह जगतामन्तकस्यान्तकोऽहं” ॥

(६१५) माधुर्यव्यञ्जकत्वं यदसमासस्य दर्शितं ।

पृथक् पदत्वं माधुर्यं तेनैवाङ्गीकृतं पुनः ॥

यथा । “श्वसान्मुञ्चतीत्यादि” ।

(६१६) अर्थव्यक्तेः प्रसादाख्यगुणेनैव परिग्रहः ।

अर्थव्यक्तिः पदानां हि झटित्यर्थसमर्पणं ॥

स्पष्टमुदाहरणं ।

(६१७) ग्राम्यदुःश्रवतात्यागात् कान्तिश्च सुकुमारता ।

अङ्गीकृतेति सम्बन्धः । कान्तिरौज्ज्वल्यं । तच्च हालिकादि-
पदन्यासवैपरीत्येनालौकिकशोभाशालित्वं । सुकुमारता अपा-
रुध्यं । अनयोरुदाहरणे स्पष्टे ।